

5. Závěr

Z Mezinárodní organizace práce se stal v průběhu devadesáti let kolos, jež se stal významnou součástí elitní skupiny mezinárodních organizací. Organizace se stala jedinečným otevřeným fórem, který poskytuje prostor na tripartitní diskusi mezi zástupci vlád členských států, zástupci zaměstnanců, zástupci zaměstnavatelů a dalšími sociálními partnery.

Význam organizace a její zásluhy na zlepšování pracovních a sociálních podmínek jsou nezpochybnitelné. Historie nám předvádí celou řadu příkladů, které demonstrují, že Mezinárodní organizace práce si zaslouží jedinečné uznání a pocty. Zásluhou činnosti organizace je prosazení principů humanismu, solidarity, lidskosti nebo poskytnutí pomoci tam, kde to bylo potřebné. Byla to však i prevenční politika, cesta hledání ideálního nastavení kontrolních mechanismů, prosazování vlastních cílů a záměrů, které pomáhají budovat infrastrukturu celé sociální sítě. Zejména v chudých oblastech Afriky, Středního východu, Asie a Jižní Ameriky jsou jednotlivá oka sociální sítě příliš velká a přepadnout skrz ně znamená v mnohých případech i smrt. Proto se Organizace permanentně snaží řešit problém, jak zlepšit danou situaci.

Na tenké hraně mezi chválou a kritikou se však střetávají mnohé jiné problémy, zejména efektivnost a transparentnost, využívání finančních prostředků, realistická vykonatelnost přijaté normotvorby a další. Otázku kam a jakým způsobem organizace směřuje není zcela jasná, odpovědi musíme hledat v budoucnosti. Nemělo by být však zapomenuto na jednu z myšlenek Alberta Thomase: „Spravedlnost a svoboda musí vládnout sociálním vztahem, ekonomika sloužit zásadám humanismu a míru“.⁴⁴

---

⁴⁴ Valticos, N.: The ILO: a Retrospective and Future view. In: International Labour Review, Ženeva: ILO, 3/1996, s. 473